

Встановлено, що при поєднанні дій гіпотермії та гіперкапнії забезпечується гальмування активності метаболічних процесів сперматозоїдів в умовах плюсових температур та зберігання високої якості сперми протягом 5-6 діб. Найкращі результати одержані при добавленні у ГЦЖ середовище бікарбонату натрію у дозі 40-50 ммоль/л, та доведення рН середовища діоксидом вуглецю до рівня 6,7 при температурі зберігання від 0 до +4 °С. При цьому рухливість сперматозоїдів бугаїв дослідної групи утримувалася значно вищою (на 1 бал у перші три доби, на 2 бали – на 4-ту та 5-ту добу, та 3 бали – на 6-ту добу зберігання сперми порівняно з контролем). Вживаність сперматозоїдів за умов гіпобіозу збільшилася від 192 до 216 годин, а абсолютний показник вживаності – із 780 до 1078 у.о., або на 30%.

Із 88 корів, осіменених дослідною спермою за перші три дні її використання, запліднювальність в середньому становила 69,3%, а контрольною (196 корів) – 60,7%. Різниця між запліднюваністю корів у дослідній і контрольній групі 8,6% на користь дослідної групи, що статистично вірогідно при $p < 0,01$. Це свідчить про те, що на кожні 100 корів ми можемо додатково отримувати майже 9 телят. Рухливість сперматозоїдів контрольної групи після трьох діб зберігання знизилася нижче 6 балів, і тому ми її не використовували згідно Інструкції, а в дослідній групі цей показник був вище 6 балів на протязі 4-ої та 5-ї доби. Це дало нам змогу додатково осіменити групу корів, запліднюваність яких становила 52,3%. Результати досліду свідчать про більш тривале збереження високого ступеню заплідненої здатності сперматозоїдами дослідної групи порівняно з контролем.

Таким чином, запропоноване нами середовище і спосіб розбавлення та зберігання сперми подовжує тривалість збереження сперми бугаїв при плюсових температурах до 5 діб, що забезпечує повне її використання при підвищеному рівні відтворення. Спосіб рекомендується до впровадження в умовах маршрутно-кільцевої системи осіменіння корів, в системі племсервісу, організованій при молочних заводах та районних лабораторіях ветеринарної медицини.

УДК 338:637.5.22/25

С.М.КУДІН

ДО ПИТАННЯ НОРМ ВИХОДУ ЯЛОВИЧИНИ ТА СУБПРОДУКТІВ У ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Інститут “УкрДІПРОм’ясомолпром”

У сучасних умовах реформування аграрного сектора, керівники і спеціалісти новостворених формувань, арендатори та фермери повинні чітко орієнтуватися в умовах ринку, зокрема при прийомі-здачі худоби на м'ясопереробні підприємства і продажу.

Існуючі в Україні інструкції і нормативні документи про порядок заголівлі худоби, виходу м'яса і м'ясопродуктів носять застарілий характер, розроблені в ряді областей і не враховують змін, які відбулися у породотворчому процесі.

З метою уточнення існуючих норм виходу м'яса яловичини та субпродуктів з урахуванням породних особливостей на Київському м'ясокомбінаті проведено контрольний забій 6 корів-первісток української чорно-рябї молочної породи середньої вгодованості.

Вихід яловичини становив 47,9%. Середній вихід субпродуктів склав: печінка – 3016 грамів або 1,71% до ваги м'яса; нирки – відповідно 933 і 0,56; язик – 1016 і 0,58; м'ясні обрізки – 3483 і 1,98; мозок – 416 і 0,24; серце – 1633 і 0,93; м'ясокістний хвіст – 550 і 0,31; вим'я – 2450 і 1,39; рубець – 4934 і 2,81; калтик – 608 і 0,35; пикальне м'ясо – 550 і 0,31; сичуг – 900 і 0,51; легені – 3117 і 1,77; трахея – 617 і 0,35; пуга – 3295 і 1,87; вуха – 547 і 0,17; голова (без язика і мозку) – 11067 і 6,30; губи – 533 і 0,30; всі субпродукти I категорії – 7,12 і II категорії – 14,74.

Наведені дані можуть бути використані в майбутньому при розробці принципово нових норм виходу м'яса і субпродуктів з урахуванням породних якостей тварин.

УДК 636.32/38.082

Н.А.КУДРИК

М'ЯСНА ПРОДУКТИВНІСТЬ АСКАНІЙСЬКОГО ПОРОДНОГО ТИПУ БАГАТОПЛІДНИХ КАРАКУЛЬСЬКИХ ОВЕЦЬ

Інститут тваринництва степових районів ім.М.Ф.Іванова «Асканія-Нова» УААН –
Національний науковий селекційно-генетичний центр з вівчарства*

В племзаводі «Маркеєво» Херсонської області в результаті поглибленої селекції створено селекційне ядро вівцематок асканійського багатоплідного типу, виведеного І.Л.Перегоном і Р.А.Глубочанською, з генетичним потенціалом багатоплідності 204%, виходом смушків I сорту – 93,8, в тому числі жакетної групи – 53,9%. Жива маса баранів-плідників 83-98 кг, вівцематок – 58-63 кг, ягнят при народженні: одинаків – 5-6 кг; двоєн – 3,5-4,0, троєн – 3,0-3,5 кг.

Селекційна робота з вівцями цього типу була спрямована перш за все на підвищення багатоплідності та якості смушка. Проте, як переконав досвід зарубіжних країн, у нових ринкових відносинах вівчарство конкурентоспроможне лише тоді, коли воно орієнтоване на виробництво м'яса. Тому нами вперше проведені дослідження щодо вивчення м'ясної продуктивності баранців багатоплідного каракулю чорного забарвлення, які не підлягали племінному використанню і їх недоцільно було забивати на смушки.

Результати наших досліджень та порівняльного аналізу даних В.Є.Нікітченко, А.Ю.Курбатова (1999), у каракульській породі (КП) дозволяють стверджувати, що м'ясна продуктивність асканійського багатоплідного каракулю (АБК) висока (таблиця).

Так, баранці асканійського багатоплідного каракулю 4-місячного віку, при майже однаковій живій масі перед забоєм, значно перевищували каракульських ровесників за показниками: маси тушки – на 3,8 кг, або на 42,7%,